Inspreektekst woningzoekenden plus directeur Maaskoepel

(woningzoekende). opent met haar persoonlijke situatie. 45 jaar, woont bij haar ouders in na een stuk gelopen relatie. Komt op geen enkele manier in aanmerking voor voorrang en vreest dat ze moet wachten tot ze 55 is voordat ze eindelijk in aanmerking komt voor een eigen woning.

directeur Maaskoepel.

U hoorde net Ze is 45, werkt bij PostNL en woont weer bij haar ouders. Misschien moet ze nog tien jaar wachten op een eigen huis.

Ik wou dat ik kon zeggen dat haar verhaal een uitzondering is. Dat is het niet.

In Rotterdam zoeken bijna 100.000 mensen actief naar een betaalbare woning, sociale huur of middenhuur tot 1.200 euro. En het worden er elk jaar meer. De wachtlijsten zijn de afgelopen jaren alleen maar langer geworden.

Achter die getallen zitten mensen. Daarom hebben wij met GewoonWonen.nu de bekende scheurkalender gemaakt. Er staan 365 portretten in, van 365 woningzoekenden. Elke dag een gezicht en elke dag een verhaal. Want wie elke dag een gezicht ziet, kan niet meer wegkijken.

Toch is het niet allemaal kommer en kwel. Als sector zijn we enorm blij met het doorbouwfonds van 111 miljoen euro. Daarmee kunnen we bouwen voor de verpleegkundige, de agent en de leraar. Voor Voor gewone Rotterdammers die niet met een gouden lepel zijn geboren, maar wel een toekomst willen in deze stad of in een van onze kleine kernen.

En dan mijn oproep aan u en aan het nieuwe college: maak vaart. Bouw door, versnel waar het kan en laat dit niet wegzakken op een lange lijst met andere prioriteiten.

U staat daar niet alleen voor. Maaskoepel ziet elke dag hoe de woningmarkt ervoor staat. Wij beheren WoonnetRijnmond. Wij weten precies hoeveel mensen zoeken, waar ze zoeken en hoe lang ze wachten. Dat staat in onze monitor en factsheets. Via de SUWR hebben wij ook zicht op mensen met een urgente woonvraag. Gebruik die kennis en bel ons gerust.

Want wij spreken woningzoekenden elke dag. Mensen zoals die u nu haar verhaal gaat vertellen.

Dank u wel.

vertelt haar persoonlijke verhaal. Wat de dagelijkse zoektocht met haar doet. Wat de gevolgen zijn geweest voor haar studie en gezondheid. Heel persoonlijk allemaal. Maar ze deelt het omdat ze de raadsleden op het hart wil drukken dat het gaat om een urgent probleem. Geen probleem om even te parkeren…